

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Az előfizetési pénzek és kéziratok
a szerkesztőséghez küldendők, —

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLONY.

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmonia
sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beir-
tatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronként 15 kr.

A hirdetések s azok díjai a kiadó-
hivatalba utasítandók.

Laptulajtó: os és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsuza 358. sz.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:
Főutca 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Megyei reform-kérdések.

I.

„Meiux tard, que jamais.“

Lapunk mult számában Karsa Tamás ur nyílt levele által hármass köteleesség teljesítésére érzem indítatva magamat.

Az első: egy elkezdett dolgot folytatni.

A második: mult év utolsó napján megjelent „autonomistic szellem“ című cikkem érthetlenségeit érthetőkké tenni.

A harmadik pedig: a lap szerkesztőjének ezen érthetlenségek által netán homályba hozott politikai nézet-irányát igazolni. *)

Az elkezdett dolgot már rég folytattam volna, ha — bizván abban, miszerint említett „Aut. szell.“ cz. cikkemet e lap egész olvasó közönsége úgy érti, a mint azt többeknél tapasztalni szerencsém volt — nem várom azon állításomnak ellenvetését, melyben az *egyedül és kizárólagosan választáson alapuló megyerendszert nem-üdvösnek* mondom — nem akarhatván ugyanis nézeteimet egyoldalul az olvasó közönségre erőszakolni és ezáltal e lap programját megsérteni.

Karsa Tamás tisztelt barátom végre alkalmat nyit a felhozott kérdés részletesebb tárgyalására; sietek is a tért elfoglalni.

Minek előtte azonban tovább mennék, nehogy árnyékokat kergessünk, okvetlen szükséges, hogy állításaimnak valódi értelmét bővebben kiderítsem; elnézést kérve a tisztelt olvasó közönségtől, ki irányában, ha csakugyan érthetlennék talál, más melegségem nincs, minthogy kezdő vagyok e téren, és buzgalomban néha nem veszem észre, hogy állításaimban talán több a „sub intelligitur“ a kelletinél.

„Voluntas pro facto.“

Mindenetre tagadhatatlan dolog az, miszerint egy tárgyat minden állásponttól *másképp* látunk, sőt vannak álláspontok, melyekről a tárgyat *épen nem* is látjuk. Ha pl. a müncheni Bavaria óriási szobrát távolabbról nézzük, az egész alakot felbirjuk fogni és szépek találni; míg ha közel állunk hozzá, azt találjuk, hogy dereka igen rövid, termete igen zömök stb. de ha még belsejébe megyünk, akkor már éppen semmit sem látunk belőle.

Karsa Tamás ur benne van a Baviáriában. Ő azon angol utazó, ki a rossz idő miatt azt tartja, hogy elég a szobrot belülről megnézni.

Nem csoda; mert 1848 óta ázik, mindnyójunkkal együtt, a törvényen kívülies és egyéb kormányzati experimentációk kényelmetlen záporában, és nem gondol arra, hogy valaki, még mielőtt kisért volna a nap, képes legyen kiállani a szabadba és tanulmányozni a nagy művet.

Ha „kinevezés“ és „választás“ról van szó, oly hévvel nyúl ez utóbbi után, mintha ez hajó, amaz pedig a tenger volna, melyben fuldoklik.

Talán fiatalságom oka, hogy nyugodtabb vagyok, mint azok, kik *érzik* mit vesztenek el de meggyőződéssem azon reményt táplálja, hogy a vést kiállottuk, s ideje, hogy szebb napok állandósításáról gondoskodjunk,

*) Lapunkban, a program szerint, szabad-szólás uralkodik. Az eszmék és nézetek csak vitatkozás s eszmecsere aital tisztulhatnak, s lapunk — különösen a megyei kérdéseket illetőleg — ezt tüzte ki feladatául. — Szerk.

Az én álláspontom, melyből kiindultam tehát az, melyen a nemzet az országgyűlés egybehivatása és együttülése által áll, melyről messze kell tekintenünk a jövőbe, és melyről nézve a *mai nap* égető kérdése igen lényegtelenül törpül a jövőnek egyetemes nagy igényei mellett.

Azért ha azt mondom: „feledve a 17 év előtt mondottakat, ma már ismét *restauratio* a jelszó“ és ezt üdvösnek nem találom, nem azt akarom kisűtni, hogy: „*ugy van jól minden, mint most*;“ — és nem teheti fel rólam senki, hogy „*bűn*“ nek tartsam „az ország- a megye és a megyei tisztikar mielőbbi ujjá szervezéseért es-dekelni,“ szóval nem a mai provisorium mellett emelek szót — melyet úgy tekintek, mint egy reám erőszakolt szűk idegen kabátot, melyet, nehogy öltözellen maradjak, már csak elviselek addig míg a *magamét* elkészítik — hanem készítenő kabátomnak jövőre való *czélszerűségéről* gondoskodva. most vélem szükségesnek tisztába jönni és meghatározni mily kabátot, mily rendszert ó-hajtsunk a már e végből egybegyűlt törvény szabóktól.

Kérdésem cikkemben eléggé tisztán kimondtam mennyire tartom egyedül üdvösnek az alkotmányos rendszert, hogysen azon állításomból, miszerint „*itt rejlik haladásunk lassóságának oka*“ — absolutisticus irányra lehetne következtetni.

Ha azt mondom: „*mennél nagyobb azoknak száma kik a közügyekre közvetlen befolyással bírnak, annál könnyebben megeshetik hogy magány érdekek többséget képeznek s a *közjó* csorbát szenved*“ — nem azon másik szélsőségre törekszem, hogy *hát ne legyen autonómia*, csak azt akarom kideríteni, hogy a könnyen be-állható autonóm aránytalanságok a gyors előhaladást késleltetik, és ezeken az egyensúly helyreállítása által kell segitenünk:

„Kormány“ alatt én a parancsolót, „kormányzott“ alatt az engedelmesskedőt értem — nem lévén, és talán soha nem is leendvén, az emberiség oly tökéletes, hogy abban jobbak és gyengébbek, értelmesek és tudatlanok ne lennének, és ily módon a jobbak és értelmesek ne tartoznának a tudatlanokat és gyengéket vezetni, kormányozni.

Hogy egy állam jól legyen szervezve, szükséges, hogy lehessen *parancsolni*, de lehessen *engedelmeskedni* is.

Egy *alkotmányos* országban mind e két kellék meg van, mert parancsolni csak azt *szabad*, a mit elfogadni *lehet*.

Ámde ha ily államban az elfogadó, engedelmeskedő rész erősebb, mint a parancsoló, ha nem csak azt átalja elfogadni a mit *szabad*, de azt is a mit *lehet* — vagy épen olyat óhajtana tenni a mit egyenesen nem szabad — quid tunc? — A kerék visszafelé fordul s az országsszervezet haladási mozdonya megáll vagy visszamegy.

Ezen viszony áll pedig be a megyékben és országban ma, ha a képviselői megye vagy ország azon autonóm hatalommal ruháztatik fel, melyet a rendi megye vagy ország már 1848 előtt nem gyakorolhatott a haladás akadályozása nélkül.

A kormányzó erő *pictus masculus*-sá válik, mert nem parancsolhat, nem foganatosíthat mást, mint a mit én, Péter, Pál, szóval a megyei vagy választó közönség — megengedünk.

Az az hogy nem is a kormányzó parancsol nekünk de *mi magunk* parancsolunk magunknak. Ha pedig ben-

nünk, megyei bizottmányban (vagy bár hogy neveztesünk) *csalhatatlan* biztosíték van minden tévedhetés ellen, akkor végre egészen szükségtelenné válik talán a kormányfő és annak közegei, — respublika vagyunk, melyben pártok és nem kormányférfiak uralkodnak, de nem alkotmányos testület.

Ez pedig nem sophisma, ha tapasztalás segítségével fontolóra vesszük, mily erőt fejt ki egy kortes fedezettel ellátott megyei bizottmány a megye kormánya ellenében.

Mily játszva megdönti a legszebb a legüdvösebb intézményeket, ha azok esetleg egy vagy más pártfő vagy népszerű szónok saját érdekeibe ütköznek.

És mennyire hajlandóbb a nagy közönség, már természeténél fogva örökös ellenzékét képezni a többség irányában, s a felebarátunk iránti köteleesség olykor untató terhe alól kibujni, — mint más egyes férfi, ki életének komoly feladatát elismervén, önmegnyugvását épen mások boldogításában keresi. Mennyire gyengíti továbbá a közigazgatási vagy törvénykezési közegnek részrehajthatlanságát azon tudat, hogy könnyen elvesztheti választóinak kegyét, és azzal állását és kenyerét is.

Mily vékony díj egy tisztviselői állás arra nézve, hogy közép osztályunk éveken — sőt néha tán egész életen át reá pályázzon. És mily nehéz feladat végre egy megyét olyan közegekkel kormányozni, kiket a választótöbbség néha minden qualificationai tekintet nélkül csupa kedvezésből egy tisztviselői állomásra tol.

Mind ezen felsorolt pontok úgy hiszem tagadhatlan árnyoldalai a tisztán municipalis rendszernek, és elegendők annak bizonyítására, hogy ilyképen a bajt orvosolni kell és az 1848 előtti „*Restauratio*“ épen nem azon gyógyszer, mely az országsszervezet egészségét jövőre végkép helyreállítaná.

Hogy mikép lehessen azonban a bajt orvosolni, az a vita kérdése, és erre igyekeztem adandó alkalommal a választ megkísérteni.

Addig is legyen szabad a „*Felvidék*“ tisztelt olvasó közönségét a lap programjára figyelmeztetve, megjegyezni, miszerint ha Bánóczy Ferencz szerkesztő ur jól felfogva a vidéki lap feladatát, ily nézeteknek is helyt ad lapjában, mint a minőket e jelen sorok is tartalmaznak, még nem politikai Apostata. *)

Kassán, 1866. január 22.

Gróf CSÁKY GYULA.

Országgyűlési tudósítások.

(Képviselőház.)

Az ötödik osztályba sorozott képviselők közül petíciók nyújtattak be még
Zsoldos Imre borsod-dédesi —
A hatodik osztályban (előadó Zichy Antal.)
Manojlovics Milán versecz-városi.
Dedinszky József csanád-nagy laki.
Ivánka Imre hont-németi.
Csörghe László abauj-szepesi képviselők választása ellen. — Igazoltattak.
Medán Endre kovár-vidéki képviselő ellen. — vizsgálat rendeltetik, vizsgálóul Vecsey L. küldetvén ki.
A hetedik osztályba (előadó Dedinszky József) sorozott képviselők közül petíciók nyújtattak be:
Sipos Ferencz beregh-felvidéki képviselő választása ellen. — vizsgálat rendeltetvén, vizsgálóul Csik András küldeték ki. —

*) Bajos is volna engem azzá keresztelni. Szerk.

Kuba János nyitra-szakolczi képviselő ellen. — Igazoltattott.

Csikó Sándor eger-városi.
Varga Florian arad-szent annai.
Popovics Zsigmond arad-butyni képviselő választása ellen. — Igazoltattott.

Sebestyén László pozsony-galanthai képviselő ellen. — A választás — azon okból, mert a választás alkalmával nagyszerű verekedés történt — megsemmisített.

Hevesy Bertalan gömör-putnoki.
Bavanyi Ágost bihar-margitai.
B. Ambrozy Lajos temes-kisbecskerei.
Vojnits Barnabás bács-bodrogh-ó-moraviczi, képviselő igazoltattott. —

Nyolczadik osztályba (előadó gr. Keglevich Béla) sorozott képviselő ellen:

B. Simonyi Lajos

Eöry Sándor — Igazoltattott.

Szilósi Károly mohácsi képviselő megválasztása ellen vizsgálat rendeltek, s Besze János kiküldetik. —

Hertelendy György megválasztása — azon okból, mert a szavazás két külön helyen, s két elnök és jegyző által eszközöltetett, megsemmisített.

Mosonyi Antal arad-világosi.

Joanescu Dömötör arad-pécskai képviselő igazoltattott.

A kilencedik osztályba (előadó gr. Szapáry Gyula) sorozott képviselő közöl:

Lükő Géza torna-görgői

b. Podmaniczky Armin pest-vácsi

Popovics Desseanu János arad-radnai

Gr. Széchenyi Béla sopron-kismártoni

Paczolay János honth-szalkai képviselő igazoltattott.

Pályázati jelentés.

Bándóczy Ferencz urnak a „Felvidék“ szerkesztőjének

PAPI BALOGH PÉTER szives üdvözlétei!

V.

A megelőzőleg előadott I. II. III. és IV. alatti főbb pontokban összpontosulnak az érdeklött bírálati választmányoknak határozataik.

Szivesen igyekeztem ezeket akként terjeszteni eleikbe a „Felvidék“ tisztelt olvasóinak, hogy részükre, szerény előadásomnak alapján, az illető bírálati székeknek pártatlan és egyenes eljárásuk felismertessék. —

De midőn e részbeni kötelességeimben — szakadatlanul és minden tekintetben egyedül csak a jó akarat és igaz tiszta szándok által vezéreltetve — a csekély személyemre ruházott igen kitüntető megbízás következtében eljárjam volna, igen is mélyen érezem: hogy reám mint a fenn tisztelt bírálati választmányoknak Elnökére, mielőtt a tollat ezen ügyben, és ezen alkalommal letenném, még néhány kitűnően — kiváló teendőnek teljesítése vár: —

TÁRCSA.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

I.

Vár és kunyhó.

(Folytatás.)

Az oltoni várbán megkezdődött a harc, az oltonineni kunyhóban a béke a kiállt aggályok után, csak Klára járt szellemes léptekkel homályos szobájában, mint egy kísértet.

Tul a parton zaj, zsidaj, bombadörgés, s elhaló sikollásoktól vízhangzanak a várfalak, míg a parton innen csak egy sziv gyors dobogása hallatszik, mert benne a remény lángja haldokol.

— Mindenható! rebegte a szegény leány, minő rémes örvény közé sodortatám, választanom kellett családom élete s önbecsülete közöt; akkor egy kibúvó ut, egy ábrándos regére gondolék, de ha ez álomszerű költemény, valótlan rege: ugy a megváltás sulya vállaimra nehezedik, — de hisz az Istenség világokat lebegtet egysúlyban.

E perczben csendes kopogás hallatszott az ablakon mely kétszer, háromszor ismételtetett.

— Istenem, mi az megint? gondolá megdöbbenve Klára, és sietve tárt föl az ablakot. Halászápadtan, de fontos arcvonásokkal, selyem fűrtökkel és bársony ruhában ott állt előtte egy ifju alak, mintha a habok istene volna, ki a sz. Annató tündereért kiszállt hullámországából a szárazpartra.

Klára soká-soká nézett a kétes homályba, még rá ismerhetett, s aztán félelmes sikollást hallatott: Pál vitéz, Aranyosvár kormányzója, mit keres e néma kunyhóban?

— Életet és menekülést! rebegé dideregve az ifju, s egy merész szókéssel a szobába ugrott. Oh bocsásd meg, hogy csendes lakod szűz ölebe tolakodám hogy szende nyugalmadból fölriasztottalak, — de az események borzasztó játéka feledteté velem a lovagias-

Köszönetet mondani ugyanis a Felvidék igen érdemes szerkesztőségének s mellette Krusócky kassai Polgárnak, az általuk a nemzeti irodalom, s a hazai köznevelődés előmozdítása érdekében, az ezen pályázati jelentés utján kiosztott jutalom díjaknakfelajánlása által hozott anyagi áldozatokért; —

Köszönetet szavazni a Felvidék összes olvasóinak nevében a lelkes pályázóknak, s ezek között még különösen tiszteletteljes meleg kézzorítással üdvözölni a napnak hőst, a minden tekintetben annyira jeles Kubinyi Lajost; —

Szives öszinte érzetekkel felkérni továbbá a Felvidék eddigi pártolót arra: hogy legalább egy új előfizetőnek bemutatása által sziveskedjenek további fenmaradását előmozdítani, és biztosítani azon lapnak, mely bár nem részessülve tömeges anyagi pártolásban, de önállóan szellemi erőktől folytonosan támogatva, már eddig is maradandó befolyást gyakorolt az általa elfoglalt téren, azon eszméknek meghonosítására, melyek polgárait szent István birodalma minden egyes polgárának, feltétlenül teljesítendő kötelességévé tett és mért a kornak intő szövege, — értem az alapos köznevelődésnek következetes előmozdítását, ugy nem különben a teljes méltányosság minden tekintetben megfelelő kiegyenlítését a nemzeti és szellemi eszközöknek, melyeknek okserű felhasználásától függ, a jelenben még mindig igen is pangó nemzeti anyagi közjólétünknek felvirágzása; —

És felkérni végre nemes Kassa városának, ugy szintén mind azon vidékeknek, melyeken a Felvidék egyes lapjai minden időben szivesen várt és kedvesen látott vendégek, a minden magas és jó iránt mindenkoron oly osztatlan lelkesedéssel viseltetők nemes erkölcsi polgárait, egyenkint, és öszvesen, és ezek között kiválóan azokat, kiket a sors kedvezőbb anyagi helyzetével áldott meg: hogy új pályadíjaknak kitűzése által sziveskedjenek leróvni azon adót, melylyel ugy is mint a kedves haza szűz jövőre érdemes szép felvidékeknek gyermekei, a Felvidék által mind ez ideig annyira önzéstelenül oly tiszta becsületességgel ápolott eszmék hová előbbi valóitása előmozdításának elvitázhatalanul tartozunk.

Ha a reánk váró legközelebbi évnegyedtől kezdve, a Felvidéknek jelenbeni előfizetői közül, mindegyik, ha nem több csak egy új előfizetőnek bemutatása által szaporitandja is, az önzéstelenül, gondolkodóknak e téren egybegyűlt eddigé — fájdalom — csak igen is könnyen megszorítható táborát; — ha az általunk szorosabb értelemben vett felvidékhez tartozó 7 megyének mindegyikéből nem több csak egyetlen egy pályázati jutalomdíj tüzetnek is ki hová előbb a Felvidék hasábjain; — a Felvidéknek további fenállása határozottan biztosítva van! És a Felvidék gyarapodva szellemi és anyagi erőiben, és ápolva a méltánylat s az elismerés által, még inkább becsülettel megállandja ezentul az általa eddigé elfoglalt működési tért, . . . serkentésül, biztatásul a még mindig kételkedőknek és jutalom

s megnyugtató mind azoknak, kik a józanabb gondolkodás zászlója alá szegődve, tudtak is akartak is határozottan bizni a szélesebb értelemben vett magyar nemzetnek jobb jövője felett orkődő szellemben. —

VI.

Végre pedig, hogy magam részéről, az általam kimondott kezdeményező szónak életet adjak, szivesen elhagyom ezen alkalommal a közügy előmozdításának érdekében, a szerénységnek általam mindenek felett és erős meggyőződésből tisztelt s mindenkoron híven megtartott korlátait; — s nem tartván attól, hogy a jobb jobjai által félreértetem: ezennel a nyilvánosság előtt és külön levélben teszem át a Felvidék igen érdemes szerkesztőségéhez, azon három előfizetőnek a jelen felérvonatkozó járandóságát, kik személyes felhívásomra léptek sorainkba, — ugy nem különben hat darab aranyat azon további kérelemmel: hogy ezen csekély adomány, azon, a Felvidéknek 1866 év első félévi folyamán megjelenendő társadalmi beszélynek adassék ki a folyó évi Julius hónap 10. napján pályázati-díj gyanánt mely az e részben, a Felvidéknek előfizetői közül a szerkesztőség által felkérendő hét bíráló többségének ítélete szerint, általános becsé mellett, a legkiválóbban előtűntetendi azon kimondhatatlan messzeható erkölcsi jelentőséget, mely azon tös gyökeres magyar közmondásban oly találólag összpontosul, a mely ugyan is a társadalmi és családi élet boldogsága biztosításának érdekében, a kitűnőleg leány gyermekeknek jövőjükre már magára természet által is oly feltétlenül befolyással felruházott anyáknak soha eléggé nem méltányolható tanácsadásként azt hirdeti: hogy „a várt leány várt nyér.“

* * *

Én leróvtam e részbeni mélyen érzett kötelességemnek, s ennek alapján tett ígéretemnek köteles adóját akként és annyiban a mint és a mennyiben ezt, minden tekintetben igen is szűk korlátok közé szorított helyzetem engedé Legyen szabad a tehetőségem szerint teljesített kötelesség megnyugtató érzetében s a megelőzőleg bár gyenge szavakban ugyan, de tiszta igaz szándok, és öszintén — jó akarattal kifejezett felhívásomra vonatkozólag a lehető legjobb reménylyve, végberkesztésül azt mondanom: a hová előbbi viszonttal álkozásig a derék Felvidék hasábjain, legyen velünk mindnyajunkkal, minden a Közügyre irányzott tetteinkben a Haza és Fejedelem eránti törhetlen hűségnek, a komoly és józan megfontolásnak, a szivből eredő határozott, és semmi körülmény által meg nem ingatható kölcsönös kibékülésnek, különösen pedig, a reánk váró jó és rossz napokban, az egyaránt teljes gonddal ápolott s ekként a keserítő félreértésektől híven megőrzött, s a mindenek felett öszintén szives egyetértésnek szelleme Kelt Kassán, szerény kis könyvtáramban 1866 évi Boldogasszony havának 14. napján.

PAPI BALOGH PÉTER.

A kert végéhez értek, melyet egy alacsony kerítés környezett, és kissé emelt léppéssel át lehetett hágni.

— Tul vagyunk az apai házon, mondá Klára; itt közelünkben egy kiszáradt kut van, bocsásd le a létrát, és épen a kut fenekére ér, és szállj le a mélységbe, ott kikerülheted a vést.

— Ah, felett elbámulva Pál vitéz; ez valóban jó gondolat volt tőled, — kinek jutna eszébe, engem e szerszerű gödörben keresni; de ha én kikerülök a vést, ki ment meg téged, szép galamb?

— Te, Pál vitéz!

— Én! sóhajtja fájdalommal az ifju, birnám bár kardomnak csak egyetlen darabkáját, szembe szállnék érte a poklokkal.

— Engem nem kardod, engem ez ásó fog kiszabadítani, szólt hóna alól kivonva azt.

— Mindig és mindig rejtélyesebb vagy, szólt túrelmetlenül Pál vitéz; rejtélyes, mint a száraz kut; rejtélyes, mint maga az éj borzalmaival.

— Mikor a vad basa reám veté, szemeit, kezdé Klára történetét, választanom kellett atyám élete s önbecsülete közöt; akkor egy különös gondolat, egy régi dajkamese merült föl elrémült lelkem előtt, mintha most is hallanám jó anyámat a kerekas rokka mellett. E kunyhó helyén egykor fényes kastély tündökölt, nagy-hírű családdal, mely a tatár pusztítások kinceit és száraz kutba temette, de ők elvérzettek a kegyetlen bárdok alatt, azóta ott hever a roppant kincs fölfedeztetlenül, s ott is fog maradni, míg csak egy ártatlan szűz keze meg nem érinti a szent követ, mely akkor folnyilik; — ah, ama borzasztó órában ugy csongtek fuleimben e régi szavak, s én, mint a faldokló megragadám az utolsó szálat is, s időt kértem, hogy megkísérsem e merényt; már épen készültem, hogy leszállok e sötét sír mélységébe, s megrablom ez ősi föld méhét, hogy e kincsekkel csillapítsam le a basa vérszomját; azon honiak meg fogják bocsátani e szentségtörést, hisz e használatlanul eltemetett kincsekkel egy becsületes családot mentek meg a végveszedelemtől. . . . S mily különös az Isten utjai! folytatá szelíd ihlettel Klára; a mit én női gyöngésségemben talán véghöz nem vittem volna, egy földönfutó ifjut küld elémbre, hogy e kutkoporsóba rejtőzzék el, ki unalmában, szórakozásában szivesen megleszi, hogy folássa e követet s kikutatja a világ bálványát, az aranyat, melynek annyi millió ember hódol.

LEVELEZÉS.

Zemplénből. A *Megyessai* 2-ik választási kísérletről e lap f. e. 2. számában adott hír utáni értesíté-
sünket újabb tudakozódások után annyiban kell módosi-
tanunk, hogy a Vay-párt azon emberei, kik a katonasá-
got megkerülve, a Szepes-párt háta megett megjelene-
tek, — nem épen verekeiési szándékkal tették ezt; sőt
ki sem tudható, melyik párt embere vetette el az első
követ vagy hasábfát. *Alkalmat* azonban a verekedésre
minden esetre ők szolgáltattak.

A középp. választmány azóta tartott ülésében a le-
mondott választási elnök helyett e tiszttel *Mezős*
László urat ruházta fel, — az újabb választási határnapra
2. század gyalog és egy szárny lovasságot kért ren-
deltetni, még pedig az előbbi alkalommal ott volt vadá-
szok mellőztével; — magát a választási határnapot pe-
dig — részint hogy addig az idő enyhülvén, a kedélyek
csillapulhassanak, részint azon nézetből is, hogy akkori
holdvilágos éj lesz — Tavaszelő (Mart. hó) 1-ére hatá-
rozta. — Nézetünk szerint mind ezen intézkedései csak
helyeselhettek. — r. l.

Ujdonságok.

* A *kassai jogász-segélyző egyesület elnökétől*, Szom-
jas István urtól folyó hó 19-ről a következő kevelet vet-
tük. „Tekintetes szerkesztő ur! Engedje meg a
mult számban bálunkat érdeklőleg közzétett figyel-
meztetésre azon megjegyzést tennem, miszerint — mint
azt a következő beigazolta — az ezidei rendezőség tel-
jes ismeretével birt a körülményeknek, midőn az árfel-
emelés behozá, mert daczára az előkészületi idő rö-
vidségének s a bálók sokaságának — (magán e héten
3 bál tartatik) — mégis a mult évinél kétszer annyi
tisztja jövedelmet hozott létre. Mi magát a bált illeti, ö-
römmel állíthatjuk, hogy az igen sikerült volt. A diszes
közönség — 230—250 fő — mintegy reggeli 4 óráig
kedélyesen mulatá magát s különösen a tánczó höl-
gyek, kiknek ragyogó öltözékükön az izlés, bájos ar-
czukon a szende kellemek honoltak, annál inkább is elé-
gedettebben távozhatának, minthogy a férfi tánczosok
sokkal többen voltak. Kellemtelenségek nem történtek
valamint rendeltenség sem. Némi rozsz benyomást tett
a gyenge idegzetű hölgyvilágra az oldaltermekből a bál
folyama alatt betódult szivar füst, minek oka talán az
volt, hogy sok férfi, tánczosnőt nem kaphatván, már
szünóra előtt is az asztaloknál poharazás és szivarfüst
mellett keresett menedéket. A kiállítás egyszerűsége
szülte, hogy a kiadások összege a tavainál majd nem
száz forinttal kisebb.”

— Igen, igen, úsni fogok ha kell, keresztül furom
a föld kérgét egész Délamerika gyémántbányáig: meny-
nyi a válságdíj?

- Száz arany... egy megszabott lóért!
- Száz arany, — pénzben vagy ékszerben?
- Mindegy, azt Ali nem kötötte ki.

Pál vitéz mosolyogva nézett smaragdos kócsagró-
zójára. — Ugy jól van minden! csak aludjál nyugodtan,
mentőm, védangyalom, mindenem!

— Oh Pál, viraszson fölötted az egész nagy
mennyország!

— Klára! szölt * Pál leigazítva a nagy létrát, s
lelépve néhány fokozattal úgy, hogy már csak feje, —
az érdekes nemes fő látszott ki a földből, s kezét meg-
ragadva a leánykának: Klára, ugymond, mi elválnak a
bizonytalan találkozásig! én leszálok e siri mélységbe,
mint egy eltemetett tetszhalott, honnan nem tudom, a te
bűbajos szavad, vagy a törökök kémebei fognak-e ki-
szólítani; vagy nem lakik-e a verem alján egy kaján
sátán, egy kigyófélszék, mely fulánkkal fogadja a várat-
lan vendéget vagy e sötét éjben egy elhibázott hágás
lepcsőn, egy ingadozó mozdulat, — s én a kövek közt
zuzom össze csontjaim! Azért mielőtt leszálnék a halál
tornácára, mielőtt elhagynám e virágos kedves földet,
melyet ki tudja viszontlátok-e: egy szavam, egy utolsó
szavam van hozzád, — oly szent, oly igaz és szívből
szakadt, mint a haldoklóké, kik Isten színe elé készülnek.

Az ifju szenvedésdulta fehér arca elpirult olyan
volt, mint a szomszéd kert rózsái, melyekre a lámpa lop-
va árasztá sugárait, míg Klára remegve, szívdobogva
hallgatá az ifjunak talán hattudalát.

— Klára! folytatá Pál vitéz, még mindig a hág-
csón ingadozva; vannak hősök, kiket évek hosszú sora
alatt a gyakorlat nevel halvezéreké, míg mások az első
csatában a lángész egy villanására, egy perc alatt elsa-
játítják a hadtudományt minden titkaival, s kizsákmány-
olják öndicsőségekre. Ilyen a szerelem: egyik lassu
szemléldéssel pillant be a szív rózsás virágába, míg
bennem e kéjségbetejtő percben ébredt az föl lángolón
és olthatatlanul, mint a gyántatűz.

— * Pál! egy várkormányzó, a kunyhók leányá-
hoz, hogy szólhat így?

— Klára! szölt komoran Pál vitéz, mi mindketten
a más világhoz közelítünk, a halál eme nagy birodalmá-

* *Meergarte* világhírű művész, ki jelenleg a pest-
városi színházban vendégszerepel, a napokban Kassán
is fellép

* *Kassán* a közkórház javára f. hó 31-én tánczvi-
galom rendeztetik, mely alkalmasint népesebb leend,
mint a mult évi.

* *Eperjesen* a f. hó 13-án tartott *jogász bál* fényes,
de nem elég népes volt — a fiatalságnak m. e. 60 frt,
deficitjébe került. Azonban m. e. 75 frt. felül fizetés
tételvén, ez szolgál alap gyanánt a mindig szives kész-
séggel veendő kegyes adakozásoknak. — Mint halljuk
e nemes czélra Eperjes városa egyik legtekintélyesb
ügyvédje gyűjtöt ivet fog nyitni.

* *Sáros megye jótékony négyzetének* néhány év óta
számos vidéki tagja visszalépvén, a városi tagok, név-
soruk közzététele mellett ohajtják a kilépett hölgyeket
az ismétli belépésre felszólítani.

* *Az eperjesi dal*, s *zene-egylet* tánczvigalma f. h.
20-án kedélyes s a korona termeihez képest elég népes
volt — de szintén nem sokat (20 frt) azonban még is
többet jövedelmezett mint tavaly — s mint ugyanakkor
jövendelmeztek a kaszinói bálók. A jövedelmek ezen
csekély mérvé következtében a kaszinó ez évben nem
ad bálókat.

* *Eperjesen* a „sas“ kistermében f. h. 21-én álarc-
zos vigalom tartatott, de . . . nem az előkelő osztály
számára.

Vegyes hírek

* *A pártok közelebb elfoglalandó állásáról* nem
csak hírek keringnek, hanem bizonyos előkészületek is
történnek. Nevezetesen a gr. Apponyi Györgynél e na-
pokban tartott értekezleten az a kérdés lett meghányva,
vajon a nagy többséggel rendelkező Deákpart irányában
nem kellene-e egy, a kormányzókat pártoló konser-
vativpart szervezéséről gondoskodni? Hosszas vita
után azonban a „P. Korr.“ szerint korainak találták a
szervezkedést, minthogy az ország konservativ érzelmű
férfiai tökéletesen megegyeznek Deák ismert husvétii
programjával. A felirati vitában az e czikkben foglalt
érzelmeket élesen akarják manifestálni s mindazt ki-
hagyatni, a mi a békülők hajlamokkal meg nem egyez,
nevezetesen baloldalnak ezen beklékény politikával ne-
talán meg nem egyező törekvéseit meghüstitani.

* *A magyar pártok alakulása*, illetőleg a néhány
politikai kapacitásnál tartott értekezletek híre, melyek
közül feljebb csak a gr. Apponyi Györgynél tartottat
érintők — Bécsbe is eljutott s legalább a „Debatte“ tá-
borában nagy lelkesedést szült. A nevezett lap ugyan-
is írja: Az első lépés megtörtént; minden eredménytel-

jes vitaközös előföltétele teljesítve van; a különféle
politikai árnyalatok összhangzólag csoportosulnak termé-
szetes központjuk körül. Annyi volna, mint félreismerni
az Apponyi-, Deák- és Gorové-nál tartott értekezletek
jelentőségét, ha azon állásból, melyet az egyes csoportu-
lások a megvitandó kérdések fölfogásában és tárgya-
lásában immár elfoglalnak, a magyar képviselőháznak
egymással merevül szemben álló pártokra való szakadás-
ára akarnánk következtetni.

Még eddig keveset tud e pártokról — mint maga
bevallja — a „Deb.“ de beéri azzal, hogy a tulnyomó
többség a földolagra, ama meggyőződésre nézve egyetért,
hogy a végleges megoldásra egész elzántsággal fog tö-
rekedni, hogy a telt pályája nyitva, a cél elérhető.

Mondja tovább, a jobb oldal megalakult. Programja
az iránt biztosít, hogy Magyarország s az egész birodal-
om háláját ki fogja érdemelni. Elhatározása: hogy nem
akar diplomatisálni, hanem gondolatját minden alkalom-
mal kereken s határozottan ki fogja megfogalmazni. Pro-
gramja gyors menetet biztosít az országgyűlési tárgyalások-
nak. „A nagy jogi és elvi kérdésekben az országgyűlési
többség egyértelmű, s a jobb oldal hozzá tartozik. Föl-
adata arra fog szorítkozni, hogy az opportunitás ügy-
ében az utak s módok megválasztásában hol buzditólag,
hol mérséklőleg hasson, s tevékenysége annál töb-
bet igéző lesz, mert hazafias érzelmé szigorú jegérete, s
államférfiúi észélye mindenütt elismerést s tiszteletet
biztosít számára. . . .“

* *A párisi világhírlapokra* szóló bejelentések,
február közepéig meghosszabbítottak. Mig ez hivatalosan
is köztudomásra jutna, reméljük, szivesen veszik e hiert
mindazon iparosaink s művészeink, kik a tulságosan rö-
vidre szabott bejelentési határidő miatt majdnem kiszor-
ítottak a kiállításban való részvételöktől.

* *(Kooz Ferencz bukaresti ref. lelkész.)* ki a ha-
vasalföldi magyarság érdekeit annyi buzgalommal mozdi-
tja elő, jelenleg körutat tesz hazánkban. E körútja egy
valódi közérdeklő van kapcsolatban, nevezetesen gyűj-
tést eszközöl a bukaresti egyház számára, mely csupán
buzgó segélyezések folytán állhat fenn. Debreczenben,
hol közelebb volt, négyszáz forintot sikerült e czélra
gyűjtenie s remélhető, hogy fölhívása az ország fővá-
rosában sem marad eredménytelenül. Nem felekezeti,
hanem magyar nemzetiségi érdek az, mely itt gyámolítást
kiván. Havasalföld fővárosában ötezer magyar van kiknek
összetartó erkölcsi kapcsolata van szükségök. Kiknek te-
hetségökben áll, hozzák meg e szent czélra adozataikat!
— Adakozásokat lapunk szerkesztősége is elfogad.

Szerkesztői posta.

— M. E.-nek S.-a. Ujhely. Sajnáljuk hogy —
tárgyhalmaz miatt — csak vasárnap adható.

— S.-a. Ujhelyből az „Egy selemes“ levele nem
közölhető. Az ügyvéd- választásról ellenkező tartalmu
tudósítást vettünk, s ismerve az ottani viszonyokat, az
utóbbinak több hitelt adunk.

— K. L.-nak Budamér. Az utóbbi cikksorozat
igen alkalomszerű.

szélyben e rettentő éjszakán újra megjelentél, hogy a
szerelem töviseivel koronázd körül szívetem.

— Szeress, szeress! szölt szenvedélylyel az ifju
Pál vitéz, s átkarolá a lányka virágtermetét; leomlott
büszkeségemért — bukásomért édes kárpótlás lesz
szerelem édené; szelid arcod biztató szívarvány, mely
békét, szabadulást és fölemelkedést jósolt nekem. Ah a
szomszéd kert virágai mily balsamos illatot hintenek re-
ánk, mintha örülnének, hogy a két szív, mely palotában
és kunyhóban lakott, föltálla egymást; s most végre
itt a világ-egyetem esillagos oltáránál a halál ternáca
előtt eljegyeztek Klára! s ha el volna végezve, hogy a
fogság, börtön vagy a halál tiporá szét reményeinkét:
ugy kérjük Istent, hogy tul a mennyországban földi lel-
kész helyett maguk az angyalok egyesítsenek végtelen
időkre.

— Amen! rebegé Klára, az égre s az ifju égkék
szemébe merengve.

E percben vad kurjongás hallatszott. a törökök
kutatták a szökevényt s az egész falut feljleszték csen-
des álmaiból. Klára is fölriadt andalgásából, s egy
titkos keresztjelt vetve az ifju homlokára, vissza sietett
kerülő uton, nehogy léptei el árulják; alig volt ideje
nyoszolyájába vonulni, már az egész kovácskunyhó
viszhangzott a zsbajtól, — a kémlelők föltarták a
szénás kazalokat, a szoba padolatát, a boros hordókat, s
a nagy buzás csúrt, tyukotrecceket és ólakat, még a
szekrénykéek fiókjait s a kerti fák lombjait is kifürkész-
ték, hogy regeként nem vált-e egérvé vagy repülő
madárrá, nem bujt-e valami fészekbe vagy prémes bun-
dába. — de sehol semmi nyoma se volt, s közös lón a
hiedelem, hogy a szökevény eltűnt a vidékről. A kuta-
tók jajveszékének és félték visszatérni a drága jutalom-
díj mellé a falusiakat őszinte vallo-másra bírni, de azok
lelkökre esküdtek, hogy mit sem tudnak hollétéről. Klá-
ra is magyar hecsülettel mondhatá, hogy Pál vitéz nincs
házánál; mert a száraz kut atyja birtokától három láb-
nyi távolságra esett.

S így a második vész is szerencsésen elvonult a
kovácsműhely fölött; következett a harmadik, de egy-
szersmind a legnevezeteseb nap.

(Folyt. következik)

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, január 24-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	Fr.	Kr.	Fr.	Kr.
Buza köblönkint	6	20	5	80
Kétszeres	5	—	—	—
Rozs	4	20	3	80
Tengeri	4	—	3	80
Árpa	2	60	2	40
Zab	1	80	1	60
Kása	6	80	6	40
Borsó	8	—	8	20
Lencse	8	—	7	60
Bab	6	40	6	—
Örlött dara	11	—	9	80
Tatárka	8	—	0	—
Burgonya	1	88	1	60
Aszuszilva	9	—	8	10
Szesz itczénkint	—	16	—	15 1/2
Marhahus fontonkint	—	14	—	—
Bornyuhus	—	20	—	18
Sertéshus	—	18	—	16
Vaj itczénkint	—	48	—	44
Zsir	—	28	—	—
Szalonna fontonkint	—	34	—	32

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:	árjegyzék		
	reggel	délben	I. II. III.
Kassa indulás	5 óra — p.	11 —	
Miskolc	7 " 52 "	3 2	4.44 3.34 2.12
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33 5.50 3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84 6.66 4.23
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30 8.52 5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57 10.22 6.52
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35 13.05 8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86 14.19 9.06
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81 17.15 11.04
Bécs	6 " — "	6 33	37.07 27.98 18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este	
Pest	6 " 25 " reggel	
Czegléd	9 " 27 " "	
Szolnok	10 " 27 " "	
Püsp. Lad.	1 " 26 " délután	
Debreczen	3 " — " "	
Nyiregyháza	4 " 28 " "	
Tokaj	5 " 25 " este	
Miskolc	7 " 29 " "	
Kassa érkezés	10 " 35 " "	

Hivatalos értesítő.

6116 p. sz.

Hirdetmény.

Ahaujmege törvényszéke részéről ezennel közhírré tételik, miszerint Fridman Antal miskolczi lakos orás mesternek Schaffer József kassai lakos elleni igényperében 1866 évi február hó 15. napja reggeli tíz órakor e megyei pénztárban — a munkácsi kerületi fegyházban letartóztatva volt Veber Józsefnek következő ingóságai u. m. egy arany óra, bronzóra lánczsal, egy nagyobb arany gyűrű fehér calcedon kövel, egy kisebb arany gyűrű egy türkész kövel — két db. ingomb arany korallokkal — egy kisebb egy próbás aranyból készült apró türkészekkel kirakott gyűrű, valamint egy vas ezüsttel kibélelt gyűrű e megyei pénztárban Schaffer József helybeli kereskedő

Magán hirdetések.

A FARSANGI IDŐRE.

Alóli Sidorik István „a völégényhez“ czimzett czég alatt ajánlja uri divatczikkkel bőven ellátott nagy választéku lerakatát, valamint a legújabb téli és farsangi kelmék nagy mennyiségét, a következő jutányos árak mellett:

Buda 15 oszt. ért. forinttól 25 forintig.	
Zeke 8 " " " 20 " selyemmel bélelve.	
Attila 13 oszt. ért. " 35 " " "	
Nadrágok 5 oszt. ért. forinttól 12 forintig.	
Abrány attila 10 oszt. ért. forinttól 25 forintig.	
Silész 2 oszt. ért. forinttól 5 forintig.	
Országgyűlési kucsma 4 oszt. ért. forinttól 10 forintig.	
Francia boj 1 oszt. ért. forinttól 3 forintig.	
Uri s női nyakkendők 50 krajczártól 4 forintig, arany és ezüsttel.	
Országgyűlési kalpag 2 oszt. ért. forinttól 10 forintig.	
Francia és Török nyakkendők 50 krajczártól 2 forintig.	
Gyapot és utingek 2 oszt. ért. forinttól 10 forintig, mindenféle színben.	
Álló s fekvő gallérok 15 krtól 40 krajczárig, finom vászonból.	
Manchettek párja 30 krtól 80 krajczárig.	
Házisapkák 1 forint 50 krtól 5 forintig.	
Nem különben a farsangi idényre megjelent legújabb divatu nyakkendők.	
Ugyazintén számo: itt meg nem nevezett czikk, ugy szintén Deák, Királyi és Majláth nevével ellátott tollak, férfi-keztük, esernyők, rumburgi ingek a legolcsóbb árakon kaphatók.	

15(1)2

Kassa, január 24. — Országos vásárunk van e héten. — A barom vásáron leginkább szarvas marhák voltak kiállitva, s azoknak sem volt jó áruk. — Ló kevés, s nemesebb fajú alig volt látható. Az életnek meglehetősen jó ára van. Buza köblönkint 6 frt 6 frt 20 kr. Rozs 3 frt 60 kr. — 4 frt. Tengeri 3 frt 80 kr — 4 frt. Zab 1 frt 80—90 kr. — Burgonya 2 ft. — Időjárásunk kellemetlen, apró fagyóka esett tegnap és ma, — borult napok, — az ut rosz, sikos.

Eperjes, január 22-én. Buza köblönkint 6 frt 40.—6 frt. 70. Rozs 4 frt. 20 kr.—4 frt. — kr. Tengeri 4 frt. 40 kr. — 4 frt. — kr. Árpa 2 frt 40 kr.—2 frt. 20 kr. Zab 2 frt. — kr.— 1 frt 80 kr. Kása 7 frt 80 kr. 7 ft. — Borsó 7 ft. — 6 ft. 60. Lencse 8 ft.—7 frt 20 kr. Bab 8 frt. — kr.— 7 frt. 50 kr. Örlött dara 12 frt. — kr. 14 frt.—, Tatárka 8 frt. — kr. 7 frt 60. Burgonya 1 frt 20. 1. Aszuszilva 9 ft. 20. Szesz itczénkint (magyar itcze abroncs alatt 30 fok) 17 kr. Marhahus fontonkint 11 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertéshus 16 kr. Vaj itczénkint 44 kr. Zsir 40 kr. Szalonna font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánkint 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Középkenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
" Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.
" Tarnóba, Eperjesen keresztül, vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton éjjel 1 órakor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácsban: Tóth Károly.

— Ungvárról, január 23. Időjárásunk változókéony, a gyakori havazást fagy váltja fel, majd ismét nedves olvadékony. A piaci ár hivatalos kivonat szerint a következő: Buza köblönkint: 6 frt 40 kr. Rozs 4 frt 40 kr. Tengeri 4 frt. Paszuly 5 frt 80 kr. Zab 1 frt 60 kr. Árpa 2 frt 80 kr. Kása 7—8 frt Lencse 4—5 frt Burgonya 1 frt 60 kr. Szalonna fontonkint 36 kr. füstös 40 kr. Vajnak itczéje 40 kr. Zsirnak 50 kr. — Szesznek 17 kr. Tojás dbja 2 kr. Zöldség egy-egy köteg 2—3 kr.

Bécsi börze Január 23-rol.

5% Metallique	63.15
Nemzeti kölcsön	67.10
Bankrész ény	761.—
Hitelintézeti részvény	151.80
Londoni	104.50
Ezüst	104.60
Arany	4.99

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. o. é.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkácsból Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácsban: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Ezennel van szerencsénk a t. közönségnek tudomására adni, hogy mi, Kassán a főutczán Hartig Gusztáv ur házában több nemü készítményeinknek egy raktárt állítánk ezen czég alatt:

MARKÓ JÓZSEF

CS. K. ENGEDÉLYEZETT BÖR-GYARA

És ennek vezetésével a már több év óta ezen gyárban foglalkozó testvérünket Markó Lajost biztuk meg.

Midőn ezen raktárunkat Kassa városa és környéke lakosainak figyelmébe ajánljuk, egyszersmind biztosítjuk a t. közönséget a legpontosabb és legolcsóbb szolgálatunkról minek jeléül tiszteletteljesen nevünket aláírók. (16)9

Markó Józsefnek

cs. k. enged. bör-gyára.

Werfer Károly könyv-, mű- és hangjegyekereskedése Kassán
Épen most jelent meg s ugyanott kapható:

MAGYARORSZÁG

törvényei és országgyűléseinek működése nemzetgazdasági tekintetben Irta dr. Matlekovits Sándor. Ára 1 f. 20 k.

RENDSZABÁLY

a községi közgyárnok számára kidolgozta Gróffy Sándor. Ára 60 kr.

A törvénykezés javításáról.

Irta Szilágyi Virgil Ára 80 kr

MAGYARORSZÁG ALAPTÖRVÉNYE

közjogi fejtegetésekkel és felvilágosításokkal.
Irta egyjurist a. Ára 30 kr.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.